

hetken tätä todellisuutta läpi kaltereiden uni silmissä kuljen maailmasta toiseen ja aamun tullen vaivun horrokseen kunnes laskeva aurinko kutsuu mukaansa elämän ääni vain valvottaa pienen ajan tässä katselen ei siitä haittaa ole puistossa leikkiville lapsille vaikka mielessäni sen ohi kuljen he lakkaavat leikkinsä tyhjillä silmillä katsovat mun lävitse sateinen syyspäivä herättää nousen ylös tuhkan seasta paljas valo koskettaa tämän niityn pintaa sen reunat on verhoiltu punaisella ja keltaisella miten minä tänne jouduin? huurretta noiden puiden latvoissa niissä kultasiipiset pikkulinnut nukkuu kuljen ohitse ja ne heräävät säikähdyksissään alkavat räpyttää siipiään kirkuen huutavat mun nimeä tähdettömän taivaan alla elävässä pimeässä kävelen tanssivien demonien keskellä yksi nauraen katsahtaa minuun äänettömästi kutsuu "tule mukaan" tanssiessaan hän ei edes kosketa maan pintaa kevyt henkäys käy piilottaa viinin tuoman lämmön yksi kerrallaan varjot vetäytyy kaksin me tanssimme tämän tanssin loppuun asti ja viimein hän hymyillen kuiskaa "hyvästi" lähden kulkemaan sumun alitse tuhka pöllähtää niitystä kasvoille revitty elämä palaa takaisin kuin kangastaulu olisi pyyhitty tyhjäksi maalaan sen onnellisemmilla väreillä uudeksi